

על התקיעה ועל התשובה

Tekiah, Teruah, Tekiah...Teshuva

לע"נ רחל רבקה בת ר' מתתיהו הכהן ז"ל

(1) רמב"ם תשובה ג:ד

אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזרת הפתוב, רמז יש בו, כלומר: **עורו עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם**; אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן ושוגים כל שנתם בהבל וריק אשר לא יועיל ולא יציל, הביטו לנפשותיכם והטיבו דרכיכם ומעלליכם, ויעזב כל אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה.

Notwithstanding that the blowing of the ram's horn trumpet on Rosh ha-Shanah is a Scriptural statute, its blast is symbolic, as if saying: "Ye that sleep, bestir yourselves from your sleep, and ye slumbering, emerge from your slumber, examine your conduct, turn in repentance, and remember your Creator! They that forget the truth because of the vanities of the times, who err all of their years by pursuing vanity and idleness, which are of neither benefit nor of salvation, care for your souls, improve your ways and your tendencies, let each one of you abandon his evil path and his thought which is not pure!

(2) מלאכי ג, ז

למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר ה' צבאות ואמרתם במה נשוב:

From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto Me, and I will return unto you, saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?

(3) זכריה א, ג

ואמרת אליהם כה אמר ה' צבאות שובו אלי נאם ה' צבאות ואשוב אליכם אמר ה' צבאות:

Therefore say thou unto them, Thus saith the LORD of hosts: Return unto Me, saith the LORD of hosts, and I will return unto you, saith the LORD of hosts

(4) איכה ה, כא

השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדום:

Turn Thou us unto Thee, O LORD, and we shall be turned; renew our days as of old.

(5) שה"ש ב, ח

קול דודי הנהייה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:

Hark! The voice of my beloved! behold, he cometh, leaping upon the mountains, skipping upon the hills.

(6) שה"ש ב, יד

יונתי בחגוי הפלע בפתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאה:

O my dove, that art in the clefts of the rock, in the covert of the cliff, let me see thy countenance, **let me hear thy voice**; for sweet is thy voice, and thy countenance is comely

(7) שה"ש ב, טז

דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:

My beloved is mine, and I am his, that feedeth among the lilies

(8) שה"ש ו, ג

אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים:

I am my beloved's, and my beloved is mine, that feedeth among the lilies.

(9) ויקרא כג, כד

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּאֲחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ:

Hashem spoke to Moshe, saying: Speak to the Israelite people thus: In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe complete rest, a sacred occasion commemorated with loud blasts.

(10) ויקרא כה, ט

וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אֲרָצְכֶם:

Then you shall sound the *Shofar* loud; in the seventh month, on the tenth day of the month—the Day of Atonement—you shall have the *Shofar* sounded throughout your land

(11) במדבר כט, א

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּאֲחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֵאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

In the seventh month, on the first day of the month, you shall observe a sacred occasion: you shall not work at your occupations. You shall observe it as a day when the horn is sounded.

(12) במדבר י, א-י

(א) וידבר ה' אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת כֶּסֶף מִקִּשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הַעֲדָה וּלְמִסְעָ אֶת־הַמַּחֲנֹת: (ג) וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הַעֲדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (ד) וְאִם־בְּאֶחָת יִתְקְעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רֵאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִים קִדְמָה: (ו) וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִים תִּימְנָה תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמִסְעֵיהֶם: (ז) וּבְהִקְהִיל אֶת־הַקְּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תִרְיעוּ: (ח) וּבְנִי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצוֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: (ט) וּכְיִתְבָּאוּ מִלְחָמָה בְּאֲרָצְכֶם עַל־הַצֵּר הַצֵּר אֶתְכֶם וְהִרְעַתֶם בַּחֲצוֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֲבִיבֵיכֶם: (י) וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל עֲלִיתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

1 And the LORD spoke unto Moses, saying: 2 'Make thee two trumpets of silver; of beaten work shalt thou make them; and they shall be unto thee for the calling of the congregation, and for causing the camps to set forward. 3 And when they shall blow with them, all the congregation shall gather themselves unto thee at the door of the tent of meeting. 4 And if they blow but with one, then the princes, the heads of the thousands of Israel, shall gather themselves unto thee. 5 And when ye blow an alarm, the camps that lie on the east side shall take their journey. 6 And when ye blow an alarm the second time, the camps that lie on the south side shall set forward; they shall blow an alarm for their journeys. 7 But when the assembly is to be gathered together, ye shall blow, but ye shall not sound an alarm. 8 And the sons of Aaron, the priests, shall blow with the trumpets; and they shall be to you for a statute for ever throughout your generations. 9 And when ye go to war in your land against the adversary that oppresseth you, then ye shall sound an alarm with the trumpets; and ye shall be remembered before the LORD your God, and ye shall be saved from your enemies. 10 Also in the day of your gladness, and in your appointed seasons, and in your new moons, ye shall blow with the trumpets over your burnt-offerings, and over the sacrifices of your peace-offerings; and they shall be to you for a memorial before your God: I am the LORD your God.'

13 ישעיהו כז, יג

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

And it shall come to pass in that day, that a great horn shall be blown; and they shall come that were lost in the land of Assyria, and they that were dispersed in the land of Egypt; and they shall worship the LORD in the holy mountain at Jerusalem.

14 דברים ה, יט

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר ה' אֶל־כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהַר מַתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהַעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף וּכְתַבְתֶּם עַל־שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֶּנֶם אֵלַי:

These words the LORD spoke unto all your assembly in the mount out of the midst of the fire, of the cloud, and of the thick darkness, with a great voice, and it went on no more. And He wrote them upon two tables of stone and gave them unto me.

15 שמות יט, טז-יט

(טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיטָהּ הַפֶּקֶד וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וּקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּחַרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: (יז) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתֵּית הָהָר: (יח) וְהָר סִינַי עָשָׂן כִּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כַעֲשֵׂן הַכְּבֹשֶׁן וַיִּחַרַד כָּל־הָהָר מְאֹד: (יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:

And it came to pass on the third day, when it was morning, that there were thunders and lightnings and a thick cloud upon the mount, and the voice of a horn exceeding loud; and all the people that were in the camp trembled. And Moses brought forth the people out of the camp to meet God; and they stood at the nether part of the mount. Now mount Sinai was altogether on smoke, because the LORD descended upon it in fire; and the smoke thereof ascended as the smoke of a furnace, and the whole mount quaked greatly. 19 And when the voice of the horn waxed louder and louder, Moses spoke, and God answered him by a voice.

16 תהלים פט, טז

אֲשֶׁר־י הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר־פְּנִיךָ יִהְיֶה־כּוֹן:

Happy is the people that know the joyful shout; they walk, O LORD, in the light of Thy countenance.

17 תהלים מז, ו

עָלָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר:

God is gone up amidst shouting, the LORD amidst the sound of the horn.

18 עזרא ג, יג

וְאִין הָעָם מְכִירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשְּׂמִחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְהַקּוֹל נִשְׁמַע עַד־לְמַרְחֹק:

so that the people could not discern the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people; for the people shouted with a loud shout, and the noise was heard afar off.

19 צפניה א, טז

יוֹם שׁוֹפָר וְתְרוּעָה עַל הָעָרִים הַבְּצוּרוֹת וְעַל הַפְּנוֹת הַגְּבוּהוֹת:

A day of the horn and alarm, against the fortified cities, and against the high towers.

20 שמו"ב ו, טו

וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת־אֲרוֹן ה' בְּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר:

So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn

(21) רמב"ם שופר וסוכה ולולב א:א

מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁלֵתוֹרָה לְשִׁמְעַת תְּרוּעַת הַשּׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁנֵאמַר: "יום תְּרוּעָה יְהִי לָכֶם" (במדבר כט,א). וְשׁוֹפָר שְׁתוֹקְעִין בוֹ, בֵּין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בֵּין בְּיוֹבֵל, הוּא קֶרֶן הַכִּפּוּי. וְכָל הַשּׁוֹפְרוֹת חוּץ מִקֶּרֶן הַכִּפּוּי - פְּסוּלִין. וְאֵף עַל פִּי שְׁלֵא נִתְפָּרַשׁ בְּתוֹרָה תְּרוּעָה בְּשׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הָרִי הוּא אוֹמֵר בְּיוֹבֵל: "וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה... תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר", וּמִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמָדוּ: מֵהַ תְּרוּעַת יוֹבֵל בְּשׁוֹפָר, אֵף תְּרוּעַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּשׁוֹפָר.

It is a positive commandment from the Torah to **hear** the sound of the shofar on Rosh Hashanah; as it is stated: "it shall be a day of blowing for you." The shofar which is blown — both on Rosh Hashanah and for the Jubilee year — is a bent ram's horn. And all shofars are disqualified except for the horn of a ram. Even though blowing with a shofar is not mentioned explicitly [in the passage] about Rosh Hashanah; it surely does state about the Jubilee year, "you shall blast the shofar." And we have learned through the oral tradition that just as the blowing of the Jubilee year is with a shofar, so too is the blowing of Rosh Hashanah with a shofar.

(22) רמב"ם שופר וסוכה ולולב ג:י

הַמְנַהֵג הַפְּשוּט בְּסֵדֶר תְּקִיעוֹת שְׁלֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּצַבּוּר כִּד הוּא: אַחַר שֶׁקִּרְאִין בְּתוֹרָה וּמְחַזְרִין הַסֶּפֶר, יוֹשְׁבֵין כָּל הָעָם, וְאֶחָד עוֹמֵד וּמְבַרֵךְ "בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפָר", וְכָל הָעָם עוֹנִין אָמֵן, וְחוֹזֵר וּמְבַרֵךְ 'שֶׁחַיֵּנוּ', וְכָל הָעָם עוֹנִין אָמֵן, וְתוֹקֵעַ שְׁלֵשִׁים תְּקִיעוֹת שְׁאִמְרָנוּ מִפְּנֵי הַסֶּפֶק (לְעִיל, ב-ג) עַל הַסֶּדֶר, וְאוֹמֵר קְדִישׁ, וְעוֹמְדִין וּמִתְפַּלְלִין תְּפִלַּת מוֹסֵף. וְאַחַר שֶׁגוֹמֵר שְׁלִיחַ צַבּוּר בְּרִכָּה רְבִיעִית, שֶׁהִיא 'מְלִכּוּת', תוֹקֵעַ תְּקִיעָה, שְׁלֵשָׁה שְׁבָרִים, תְּרוּעָה וְתְקִיעָה פְּעַם אַחַת; וּמְבַרֵךְ בְּרִכָּה חֲמִישִׁית, שֶׁהִיא 'זְכָרוֹנוֹת', וְאַחַר שֶׁגוֹמֵר, תוֹקֵעַ תְּקִיעָה, שְׁלֵשָׁה שְׁבָרִים וְתְקִיעָה; וּמְבַרֵךְ בְּרִכָּה שִׁשִּׁית, שֶׁהִיא 'שׁוֹפְרוֹת', וְאַחַר שֶׁגוֹמֵר, תוֹקֵעַ תְּקִיעָה, תְּרוּעָה וְתְקִיעָה פְּעַם אַחַת, וְגוֹמֵר הַתְּפִלָּה.

The widespread custom about the order of the public [shofar] blows on Rosh Hashanah is like this: After we read from the Torah and return the Torah scroll to its place, all of the people sit; and one [of them] stands and recites the blessing, "**Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has sanctified us with His commandments, and commanded us to listen to the sound of the shofar,**" and all the people answer, "Amen." And he then recites the blessing, "**who has kept us alive;**" and all the people answer, "Amen," after him. And he blows the thirty blows that we mentioned [were] on account of the doubt, according to [their] order. And we say, Kaddish, and stand and pray the additional (Musaf) prayer. And after the prayer leader finishes the fourth blessing — which is *malkhiot* — he blows a tekiah, three shevarim, a teruah and a tekiah one time. And he recites the fifth blessing — which is *zikhronot*. And after he finishes it, he blows a tekiah, three shevarim and a tekiah. And he [then] recites the sixth blessing — which is *shofarot*. And after he finishes it, he blows a tekiah, a teruah and a tekiah one time, and he finishes the prayer.

(23) רמב"ם שמיטה ויובל י'

מִצְוֹת עֲשֵׂה לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר בְּעֶשְׂרֵי לְתַשְׂרֵי בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל. וּמִצְוָה זוֹ מְסוּרָה לְבֵית דִּין תְּחִלָּה (וּיִקְרָא כ"ה:ט') וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה) וְכָל יָחִיד וְיָחִיד חַיֵּב לְתַקֵּעַ שְׁנֵאמַר (וּיִקְרָא כ"ה:ט') תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר. וְתוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר תִּשְׁעַת כְּדָרְךְ שְׁתוֹקְעִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וּמַעֲבִירִין שׁוֹפָר בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל:

It is a positive commandment to **blow** the shofar on the tenth of Tishrei in the Jubilee year. And this commandment was given over to the court first (as it is stated [[Leviticus 25:9](#)], "And you [singular] shall sound the shofar"). But each and every individual is [also] obligated to blow [it], as it is stated, "you (plural) shall sound the shofar." And we blow nine [blasts] in the manner that we blow on Rosh Hashanah; and we sound the shofar within all the borders of Israel.

(24) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קע

והמצוה הק"ע היא שצונו לשמוע קול שופר ביום ראשון מתשרי והוא אמרו יתעלה בו (פינחס כט) יוסתרועה יהיה לכם. וכבר התבארו משפטי מצוה זו במסכת ראש השנה (יו א, כו - ל א, לב - לד ב). והיא אין הנשים חייבות בה (קדושין לג ב ר"ה ל א):

This commandment is to hear the sound of the shofar on the first day of Tishrei, as He, the prasiad One said, "A day of [shofar] blasts it should be for you". The details of this Mitzvah are expounded in tractate Rosh Hashana. Women are not required to fulfill this Mitzvah.

(25) ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קלז

והמצוה הקל"ז היא שצונו לתקוע בשופר בעשירי מתשרי משנה זו ולקרא בכל ארצותינו דרוך לעבדים ולצאת כל עבד עברי לחרות בלי פדיון ביום הזה כלומר העשירי מתשרי. והוא אמרו ית' (בהר ט) והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם ואמר וקראתם דרוך בארץ לכל יושביה. הנה התבאר (מתני' ר"ה כו ב) ששונה היובל לראש השנה לתקיעה ולברכות. וכבר התבארו משפטי תקיעות שופר בראש השנה במסכת ראש השנה (עמ"ע קע וש"נ). וידוע שהתקיעה הזאת ביובל אמנם היא לפרסם החרות ושהוא מין מן ההכרזה והוא אמרו וקראתם דרוך. ואין ענינה ענין תקיעת ראש השנה כי היא זכרון לפני י"י (אמור כג) וזו להוציא את העבדים כמו שבארנו:

That is that He commanded us to blow the shofar on the tenth day of Tishrei of this year to announce the freedom of the slaves, and that every Jewish slave go out to freedom on the tenth day of Tishrei. And that is His, may He be exalted, saying, "Then you shall broadcast the blowing of the shofar, etc." ([Leviticus 25:9](#)); and then He said, "and you shall proclaim freedom" ([Leviticus 25:10](#)). And behold that it has been explained that Jubilee and Rosh Hashanah are the same regarding the blows and the blessings; and the regulations of the blowing of the shofar of Rosh Hashanah have already been explained in Tractate Rosh Hashanah. However it is known that the blowing on the Jubilee is to publicize the freeing [of the slaves] and that it is a type of proclamation. And that is His saying, "and you shall proclaim freedom in the land for all of its inhabitants" - in the mentioned land. And its content is not the same as the blowing of Rosh Hashanah. As that is for remembrance before God, and this is to bring out the slaves. (See Behar; [Mishneh Torah, Sabbatical Year and the Jubilee 10](#).)

(26) חתימת ברכת "שופרות"

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גס לקבץ גליותינו וקרב פזוירנו מבין הגוים ונפוצותינו פנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברוך וירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ה' אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך: **ברוך אתה ה' שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים**

Our God and God of our fathers, sound a great shofar for our liberty and raise a banner to gather our exiles. And bring near our scattered people from among the nations, and gather our dispersed from the ends of [the] earth. Bring us to Tziyon, Your city, with joyous song, — to Yerushalayim, House of Your Sanctuary, with eternal joy. And there we will offer before You our obligatory sacrifices, as we were commanded in Your Torah, through the hands of Moshe, Your servant, from the mouth of Your glory, as it is said: "And on the day of your rejoicing, and on your appointed festivals, and on your Rosh Chodesh days, you will sound the trumpets over your burnt-offerings and over the sacrifices of your peace offerings, and they will be a memorial for you before your God; I am Adonoy, your God." For You hear the sound of shofar, and listen to the teruah; and there is none like You. **Blessed are You, Hashem, Who hears the sound of the teruah of His people, Yisrael, with compassion.**

(27) תוספתא ראש השנה א'

אמ' ר' עקיבא אמרו לפניו מלכיות זכרונות ושופרות, מלכיות, כדי שתמליכוהו עליהם, זכרונות, כדי שיבא זכרונכם לטובה לפניו, שופרות, כדי שתעלה תפלתכם בתרועה לפניו.

R. Akiva taught...declare before Him *malkhuyot, zikhronot* and *shofarot*; *malkhuyot* so that you accept Him as your king; *zikhronot* so that your remembrance should come before Him; *shofarot* so that your prayers shall ascend with a *teru'ah* before Him.